

Duurzaam dromen

John Hölsgens

is journalist en schrijft daarnaast al zestien jaar columns en gedichten.

In 2020 kreeg hij de diagnose apneu. Sindsdien gebruikt hij een cpap.

Iedereen die wel eens verhuisd is, weet dat dit meer behelst dan alleen je rommel van a naar b verplaatsen. Ik spreek uit ervaring, want ik deed het al minstens tien keer. Al was de laatste keer alweer langer dan acht jaar geleden, je lessen heb je dan wel geleerd. Een fout die nogal wat mensen maken, is dat ze te veel hulpkrachten uitnodigen. Die lopen elkaar vervolgens vooral voor de voeten. Verder raakt de verhuizende daardoor meestal volledig het overzicht kwijt. Als die tenminste niet al stapeldol is geworden van vragen als 'Waar moet dit naartoe?', of de zoveelste melding in de categorie 'Sorry, ik geloof dat dit een beetje stuk is gegaan.'

Nee, vraag gewoon minstens twee sterke gasten én iemand met ruimtelijk inzicht, huur een vrachtwagentje met lift en je komt een heel eind. Volgens die strategie verliep het ook deze keer als gesmeerd. Bovendien ben ik in een tiny house gaan wonen, dus er werd eigenlijk meer weggegooid dan verhuisd. En dat werd tijd. Want wat ik als professioneel verzamelaar van zinloze zaken allemaal in mijn kelder had gestouwd, grensde aan het onvoorstelbare. Nu is er geen kelder meer, dat is daarmee meteen mooi opgelost. Daarnaast leef ik nu veel milieuvriendelijker dankzij zonnepanelen en een warmtepomp. Mijn cpap draait voortaan dus op zelfgeproduceerde groene stroom.

Die cpap had ik natuurlijk met mijn leven bewaakt, zodat het apparaat aan het einde van de verhuisdag niet ergens onder in een van de vele nog onuitgepakte dozen zat. De plaats van het nieuw aangeschafte bed was zorgvuldig afgewogen aan de hand van de locatie van de stopcontacten. Zo verliep de eerste nacht zonder problemen en werd ik de volgende ochtend heerlijk uitgeslapen wakker.

Met mijn tiny house maak ik nu ook deel uit van een community van betrokken bewoners die de woningen samen met een architect ontwierpen, grenzend aan een gezamenlijke binnentuin. Terwijl ik daar voor het eerst zat te genieten van een vakantiegevoel dat nog steeds aanhoudt, besepte ik dat ik hier misschien wel nooit meer weg wil. Een buurvrouw die me zag zitten informeerde of ze misschien een paar keer voorbij moest lopen met een wc-rol onder de arm, om zo de campingsfeer nog wat extra te verhogen. Maar ik vond het al mooi genoeg zo.

Geen verhuisstress meer, leuke mensen om me heen en voortaan duurzaam dromen. John gaat hier wel gelukkig worden.

Mijn cpap draait voortaan op zelfgeproduceerde groene stroom'